

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

If you pursue fame and notoriety, it will evade you, but if you flee from fame and notoriety, it will pursue you.

Compassion for the Crowds

Rabbi Yeshua sent His disciples out on a mission to proclaim the kingdom of heaven in the villages of the Galilee. "When the apostles returned, they gave an account to Him of all that they had done" (Luke 9:10). The Master hoped for some time alone with His disciples. "Taking them with Him, He withdrew by Himself to a city called Bethsaida" (Luke 9:10).

Word of their presence in Bethsaida spread quickly. "The crowds were aware of this and followed Him; and welcoming them, He began speaking to them about the kingdom of God and curing those who had need of healing" (Luke 9:11). The multitude grew rapidly. "There were many people coming and going," and Yeshua and His disciples "did not even have time to eat" (Mark 6:31).

In those days, two of the disciples of John the Immerser arrived to tell Yeshua about their master's death. When Rabbi Yeshua heard the news, He offered John's disciples no trite condolences about their teacher being in a better place or the mysterious ways of God's will. The rabbis say, "Do not console your neighbor in the hour when his dead lies before him." (m.Avot 4:18). The Master said nothing at all to the crowds. He said to His own disciples, "Come away by yourselves to a secluded place and rest a while" (Mark 6:31). They immediately withdrew from the crowds and boarded the fishing boat. His disciples pushed off from the docks of Bethsaida and carried Him to a secluded place some distance down the shore where He could be alone to mourn. He felt sorrow like any human being, and He believed in "a time to weep ... a time to mourn" (Ecclesiastes 3:4).

The crowds that sought Him, however, did not allow Him time to weep or mourn. "When the

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Als je roem en bekendheid najaagt, zal het je ontglippen, maar als je van roem en bekendheid vlucht, zal het u achtervolgen.

Medelijden met de Menigten

Rabbi Yeshua zond Zijn discipelen uit op een missie om in de dorpen van Galilea het koninkrijk van de hemel te verkondigen. "Toen de apostelen teruggekeerd waren, deden ze aan Hem verslag van alles wat ze hadden gedaan" (Lukas 9:10). De Meester hoopte enige tijd alleen met Zijn discipelen te zijn. "Hij neemt hen bij zich en wijkt uit, alleen, naar een stad met roepnaam Betsaida." (Lucas 9:10).

Het nieuws van hun aanwezigheid in Betsaida verspreidde zich snel. "Maar de scharen krijgen er kennis van en volgen hem; hij heeft ze verwelkomd en heeft tot hen gesproken van het koningschap van God, en die genezing nodig hadden heeft hij geheeld." (Lukas 9:11). De menigte groeide snel. "Want die kwamen en gingen zijn met velen geweest," en Yeshua en Zijn discipelen "hadden geen goed moment gehad om te eten" (Marcus 6:31).

In die dagen kwamen twee van de discipelen van Johannes de Doper Yeshua vertellen over de dood van hun meester. Toen Rabbi Yeshua het nieuws hoorde, bood hij de discipelen van Johannes geen banaal medeleven met te zeggen 'dat hun leraar in een betere plaats was' of 'de mysterieuze wegen van Gods wil'. De rabbijnen zeggen, "Beur je naaste niet op in het uur dat zijn dode voor hem ligt." (m.Avot 4:18). De Meester zei helemaal niets tot de menigten. Hij zei tot Zijn discipelen: "hierheen, jullie zelf in afzondering, naar een plek in de woestijn, en rust wat!" (Marcus 6:31). Ze trokken zich onmiddellijk terug van de drukte en gingen aan boord van de vissersboot. Zijn discipelen duwden af van de aanlegplaatsen van Betsaida en vervoerden Hem naar een afgelegen plek op enige afstand langs de kust waar Hij alleen kon zijn om te rouwen. Hij voelde verdriet zoals elk menselijk wezen, en Hij geloofde in "een tijd van huilen ... een tijd van jammeren" (Prediker 3:4).

De menigten die Hem zocht, gunde Hem echter niet voldoende tijd om te wenen en te rouwen. "De

people heard of this, they followed Him on foot from the cities" (Matthew 14:13). "A large crowd followed Him, because they saw the signs which He was performing on those who were sick" (John 6:2). "The people saw them going, and many recognized them and ran there together on foot from all the cities, and got there ahead of them" (Mark 6:33).

By the time the boat landed, a crowd had already begun to gather. "When Yeshua went ashore, He saw a large crowd, and He felt compassion for them because they were like sheep without a shepherd; and He began to teach them many things." He immediately began to minister to them, healing their sick and speaking to them about the kingdom.

scharen die daarvan hoorden volgden hem vanuit de steden te voet" (Mattheüs 14:13). "Een talrijke schare is hem gevolgd, omdat zij de tekenen hebben gezien die hij gedaan heeft bij de zieken." (Johannes 6:2). "Velen zien hen weggaan en herkennen (hen), en te voet snellen ze vanuit alle steden daarheen samen en komen eerder aan dan zij." (Markus 6:33).

Tegen de tijd dat de boot aanlegde, was een menigte al begonnen zich te verzamelen. "Toen Yeshua aan wal ging, zag hij een grote menigte, en Hij voelde medelijden met hen, want zij waren als schapen zonder herder; en Hij begon hun vele dingen te leren." Hij begon hen onmiddellijk te dienen, genas hun zieken en sprak met hen over het koninkrijk.

